

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 9. októbra 2008*

Vo veci C-16/07 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 18. januára 2007,

Marguerite Chetcuti, pomocná zamestnankyňa Komisie Európskych spoločností, bydliskom v Zejtune (Malta), v zastúpení: M.-A. Lucas, advokát,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: V. Joris a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (spravodajca) a G. Arestis,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. marca 2008,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. júna 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Svojím odvolaním pani Chetcuti navrhuje zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských z 8. novembra 2006, Chetcuti/Komisia (T-357/04, Zb. VS s. FP-I-A-2-255 a II-A-2-1323, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého

stupňa zamietol jej žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia výberovej komisie výberového konania z 22. júna 2004, ktorým bola zamietnutá jej kandidatúra vo výberovom konaní (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ako aj k zrušeniu nasledujúcich aktov predmetného konania.

Právny rámec

- ² Článok 4 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločností (ďalej len „služobný poriadok“) v jeho znení účinnom do 30. apríla 2004, uplatniteľnom na skutkový stav prejednáwanej veci, uvádza:

„Menovanie alebo povýšenie sa môže vykonať jedine s cieľom obsadenia voľného miesta v súlade s ustanoveniami tohto služobného poriadku.

Voľné miesta v orgáne [inštitúcii — *neoficiálny preklad*] sa oznámia úradníkom tohto orgánu [inštitúcie — *neoficiálny preklad*], len čo menovací orgán [ďalej len ‚MO‘] rozhodne, že sa toto voľné miesto má obsadiť.

Ak sa voľné miesto nemôže obsadiť preložením, povýšením alebo výberovým konaním v rámci orgánu [inštitúcie — *neoficiálny preklad*], oznámi sa to pracovníkom všetkých troch Európskych spoločností.“

3 Článok 27 služobného poriadku stanovuje:

„Cieľom prijatia nových úradníkov je zabezpečiť pre orgán [inštitúciu — *neoficiálny preklad*] služby úradníkov s najvyššou úrovňou spôsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, prijatých na čo najširšom geografickom základe spomedzi štátnych príslušníkov členských štátov spoločenstiev.

...“

4 Článok 29 ods. 1 služobného poriadku stanovuje:

„Pred obsadením voľného miesta v orgáne [inštitúcii — *neoficiálny preklad*] [MO] najprv zväži:

- a) či dané miesto môže byť obsadené povýšením alebo preložením úradníka v rámci orgánov [inštitúcií — *neoficiálny preklad*];

- b) či je potrebné vypísať výberové konania v rámci orgánu [inštitúcie — *neoficiálny preklad*];

- c) aké žiadosti o preloženie podali úradníci iných orgánov [inštitúcií — *neoficiálny preklad*] troch Európskych spoločenstiev

a potom vykoná postup pre výberové konania na základe kvalifikácií alebo skúšok, alebo kvalifikácií aj skúšok. Postup výberového konania stanovuje príloha III.

Postup môže byť vykonaný aj s cieľom vytvoriť rezervu pre budúce prijímanie do zamestnania.“

- 5 Článok 1 prílohy III služobného poriadku s nadpisom „Výberové konania“ stanovuje:

„1. Oznámenie o výberovom konaní vypracuje [MO] po porade so spoločným výborom.

Musí uvádzať:

- a) charakter výberového konania (interné výberové konanie orgánu [inštitúcie — *neoficiálny preklad*], interné výberové konanie orgánov [inštitúcií — *neoficiálny preklad*], verejné výberové konanie...;

- b) typ výberového konania (či vychádza z kvalifikácie, alebo skúšok, alebo z kvalifikácie aj skúšok);

- c) typ povinností a úloh spojených s obsadzovaným pracovným miestom;

- d) diplomy a ostatné doklady o formálnej kvalifikácii alebo stupni praxe požadovanej pre obsadzované pracovné miesta;

...“

- 6 Článok 3 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločností (ďalej len „PZOZ“), v ich znení účinnom do 30. apríla 2004, uplatniteľnom na skutkový stav prejednáwanej veci, uvádza:

„Na účely týchto podmienok zamestnávania ‚pomocní zamestnanci‘ sú:

- a) zamestnanci prijatí v rámci limitov stanovených v článku 52 na plnenie úloh v orgáne [inštitúcii — *neoficiálny preklad*] na plný alebo čiastočný úväzok, ktorí však nie sú zaradení na pracovné miesto uvedené v zozname pracovných miest, pripojenom ku kapitole rozpočtu, týkajúcej sa toho orgánu [inštitúcie — *neoficiálny preklad*];

b) zamestnanci prijatí v rámci limitov po preskúmaní možností dočasného preloženia úradníkov v rámci orgánu [inštitúcie — *neoficiálny preklad*] ako náhrada za určité osoby, ktoré nie sú dočasne schopné plniť svoje úlohy, a to:

- úradníkov alebo dočasných zamestnancov kategórie B, C a D alebo v jazykovej službe,

- vo výnimočných prípadoch úradníkov alebo dočasných zamestnancov v kategórii A, s výnimkou triedy A 1 alebo A 2, ktorí zastávajú vysokošpecializované pracovné miesto,

títo zamestnanci sú platení z účelových celkových rozpočtových prostriedkov z kapitoly rozpočtu, týkajúcej sa toho orgánu [inštitúcie — *neoficiálny preklad*].“

7 Podľa článku 9 PZOZ sú dočasní pracovníci zamestnávaní výlučne na účely obsadenia uvoľneného pracovného miesta, uvedeného v zozname pracovných miest, pripojenom ku kapitole rozpočtu týkajúcej sa jednotlivých inštitúcií, a to v súlade podmienkami uvedenými v hlave II PZOZ.

8 Článok 12 ods. 1 PZOZ stanovuje:

„1. Cieľom prijatia dočasných zamestnancov je zabezpečiť pre orgán [inštitúciu — *neoficiálny preklad*] služby osôb s najvyššou úrovňou spôsobilosti, výkonnosti

a bezúhonnosti, prijatých na čo najširšom geografickom základe spomedzi štátnych príslušníkov členských štátov spoločenstiev.

...“

- 9 PZOZ naopak neobsahujú žiadnu požiadavku týkajúcu sa spôsobilosti a výkonnosti požadovaných od pomocných zamestnancov pri ich prijímaní.
- 10 Článok 52 PZOZ stanovuje:

„Skutočné obdobie zamestnania pomocných zamestnancov vrátane všetkých predĺžených období nepresiahne:

- a) ak je zamestnanec prijatý, aby nahradil dočasného zamestnanca, ktorý momentálne nie je schopný plniť svoje povinnosti, obdobie jeho poverenia na tento účel;
- b) vo všetkých ostatných prípadoch tri roky.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 11 Odvolateľka vykonávala svoju funkciu ako miestna zamestnankyňa pridelená k delegácii Komisie Európskych spoločenstiev na Malte od 1. novembra 1991 do 30. apríla 2004. Jej zmluva bola ukončená z dôvodu pristúpenia Maltskej republiky k Európskej únii 1. mája 2004, čo viedlo k zrušeniu delegácie v tejto krajine.

- 12 Odvolateľka 27. apríla 2004 podpísala zmluvu pomocného zamestnanca kategórie B na dobu určitú, plynúcu od 1. mája 2004 do 31. decembra 2004. Článok 2 jej zmluvy uvádzal, že bude vykonávať povinnosti „zamestnanca povereného komplexnými úlohami redakčnej, korektorskej, účtovnej a technickej povahy“.

- 13 Komisia 6. apríla 2004 uverejnila „oznámenie o internom výberovom konaní na postup z kategórie B do kategórie A KOM/PA/04“. Išlo o výberové konanie na základe skúšok na účel vytvorenia rezervy pre budúce prijímanie referentov (A 7/A 6).

- 14 Bod III.1 oznámenia o výberovom konaní s nadpisom „Podmienky zápisu“ bol formulovaný takto:

„Výberového konania sa môžu zúčastniť úradníci a dočasní zamestnanci uvedení v Hlave 1 (Všeobecné ustanovenia), článku 2 [PZOZ], ktorí sú zaradení do jednej z tried kategórie B,

výberového konania sa tiež môžu zúčastniť úradníci a dočasní zamestnanci uvedení v Hlave 1 (Všeobecné ustanovenia), článku 2 [PZOZ], ktorí sú zaradení do niektorej z tried vyššej kategórie

a ktorí ku poslednému dňu lehoty na predkladanie kandidatúr...:

...

- b) mali aspoň päťročnú prax služby v kategórii B alebo vo vyššej kategórii, získanú ako úradník alebo [dočasný zamestnanec alebo pomocný zamestnanec, skupín I, II, III, IV a V] v Komisii alebo čiastočne v iných inštitúciách alebo agentúrach (príloha 1), ktorých zamestnanci sa spravujú služobným poriadkom alebo [PZOZ].

...“

15 Odvolateľka podala do vyššie uvedeného výberového konania kandidatúru.

16 Napadnutým rozhodnutím bola kandidatúra pani Chetcuti zamietnutá z dôvodu, že nespĺňala ani podmienku odbornej praxe, ani podmienku týkajúcu sa administratívneho postavenia, keďže výberového konania sa mohli zúčastniť iba úradníci alebo dočasní zamestnanci.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 17 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 31. augusta 2004 podala pani Chetcuti žalobu smerujúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, ako aj nasledujúcich aktov výberového konania.
- 18 Svojím prvým žalobným dôvodom odvolateľka uvádzala, že oznámenie o výberovom konaní tým, že vyhradzuje prístup do sporného výberového konania iba pre úradníkov a dočasných zamestnancov, vylučujúc tak pomocných zamestnancov, je v rozpore s článkami 4, 27 a 29 ods. 1 písm. b) služobného poriadku, ako aj so zásadou rovnosti zaobchádzania. Napadnuté rozhodnutie je v dôsledku toho protiprávne.
- 19 Svojím druhým žalobným dôvodom sa pani Chetcuti dovoľavala toho, že oznámenie o výberovom konaní tým, že vyžaduje päťročnú prax služby v kategórii B alebo vo vyššej kategórii, získanú ako úradník, dočasný zamestnanec alebo pomocný zamestnanec skupín I až V, vylučujúc tým prax získanú ako miestny zamestnanec, sú v rozpore s článkami 27 a 29 služobného poriadku, ako aj so záujmom služby a zásadou rovnosti zaobchádzania. Preto je napadnuté rozhodnutie protiprávne tiež z tohto dôvodu.
- 20 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, Súd prvého stupňa v bodoch 49 až 51 napadnutého rozsudku skúmal povahu a rozsah právomoci posúdenia priznanej inštitúciám, pokiaľ ide o výberové konania. Konštatoval, že služobný poriadok udeľuje inštitúciám širokú právomoc posúdenia, pokiaľ ide o výberové konania, a že preskúmvanie súdu Spoločenstva sa obmedzuje na otázku, či predmetný orgán nevyužil svoju právomoc posúdenia zjavne nesprávnym spôsobom.

- 21 V bodoch 52 a 53 toho istého rozsudku Súd prvého stupňa poznamenal, že jednotlivé kategórie osôb zamestnaných Spoločenstvami zodpovedajú legitímnym potrebám administratívy Spoločenstva. Dodal, že základné požiadavky stanovené na prijatie úradníkov a dočasných zamestnancov sa odlišujú od požiadaviek na pomocných zamestnancov.
- 22 Súd prvého stupňa v bode 56 napadnutého rozsudku konštatoval, že z oznámenia o výberovom konaní vyplýva, že sporné výberové konanie bolo „interné výberové konanie na postup z kategórie B do kategórie A“ a že hlavným účelom tohto konania bol postup úradníkov a dočasných zamestnancov z kategórie B do kategórie A. V bode 57 predmetného rozsudku Súd prvého stupňa rozhodol, že v prejednávanej veci nebolo preukázané, že stanovením podmienky na pripustenie do výberového konania, spočívajúcej v postavení úradníka alebo dočasného zamestnanca, s vylúčením postavenia pomocného zamestnanca, Komisia využila svoju právomoc posúdenia nesprávnym spôsobom.
- 23 Súd prvého stupňa rozhodol, že argument odvolateľky, podľa ktorého sporné výberové konanie predstavuje nielen výberové konanie na postup z kategórie B do kategórie A, ale tiež interné výberové konanie inej povahy, najmä preto, že je prístupné jednak dočasným zamestnancom kategórie A alebo B a jednak úradníkom kategórie A, je irelevantný. Zdôraznil, že úradníci a dočasní zamestnanci bez ohľadu na to, či by boli kategórie A alebo B, ktorí mohli byť pripustení do tohto výberového konania, na rozdiel od pomocných zamestnancov svoje schopnosti preukázali pri svojom pôvodnom prijatí, v súlade s článkom 27 služobného poriadku a článkom 12 PZOZ.
- 24 Súd prvého stupňa zastával názor, že keďže tieto dve posledné menované ustanovenia už boli uplatnené pri pôvodnom prijatí úradníkov a dočasných zamestnancov, argument odvolateľky, podľa ktorého Komisia nerešpektovala účel všetkých prijatí definovaných uvedenými ustanoveniami, je neopodstatnený.

- 25 V bode 61 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že aj keď podľa článku 3 PZOZ pomocní zamestnanci môžu vykonávať všetky druhy funkcií, nepostačuje to na to, aby mohli byť na účely výberového konania na povýšenie považovaní za úradníkov a dočasných zamestnancov.
- 26 Súd prvého stupňa nakoniec v bode 62 toho istého rozsudku rozhodol, že odvolateľka sa nedôvodne dovoľávala porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania, keďže úradníci a dočasní zamestnanci na jednej strane a pomocní zamestnanci na strane druhej, sa z dôvodu rozdielnosti podmienok pre svoje prijatie nachádzajú v neporovnateľnom právnom postavení.
- 27 Vzhľadom na tieto skutočnosti Súd prvého stupňa zamietol prvý žalobný dôvod odvolateľky a prijal záver, že vzhľadom na to, že Komisia mohla legálne vyhradiť pripustenie do sporného výberového konania pre úradníkov a dočasných zamestnancov, zamietnutie kandidatúry odvolateľky bolo odôvodnené. V dôsledku toho Súd prvého stupňa nepovažoval za potrebné rozhodovať o druhom žalobnom dôvode, ktorý sa týka doby dĺžky praxe požadovanej na pripustenie do uvedeného výberového konania, ako aj o nasledujúcich aktoch predmetného konania.

Návrhy účastníkov konania

- 28 Návrhom doručeným do kancelárie Súdneho dvora 18. januára 2007 odvolateľka podala toto odvolanie a navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

O odvolaní

30 Z odvolania vyplýva, že odvolateľka sa na podporu svojho odvolania v podstate dovoľáva troch odvolacích dôvodov.

31 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že napadnutý rozsudok nerešpektuje pojem „interné výberové konanie“ v zmysle článku 4 a článku 29 ods. 1 písm. b) služobného poriadku a popiera účel akéhokoľvek náboru, tak ako tento účel vyplýva z článku 4 ods. 1 a článku 27 služobného poriadku. Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa porušil zásadu rovnosti zaobchádzania. Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne právne odôvodnený.

32 Vzhľadom na to, že hlavný a ťažiskový argument odvolateľky tvorí tvrdenie, že zaobchádzanie s ňou bolo v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania, Súdny dvor zastáva názor, že skúmanie tohto odvolania je potrebné začať v časti druhého odvolacieho dôvodu.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 33 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že napadnutý rozsudok porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania. Podľa odvolateľky Súd prvého stupňa pochybil, keď konštatoval, že právne postavenie úradníkov a dočasných zamestnancov nie je porovnateľné s právnym postavením pomocných zamestnancov.
- 34 Odvolateľka konkrétne uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď toto vylúčenie odôvodňoval konštatujúc, že na rozdiel od úradníkov a dočasných zamestnancov nemuseli pomocní zamestnanci pri svojom pôvodnom prijatí preukázať najvyššiu úroveň spôsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti.
- 35 Odvolateľka tiež zdôrazňuje, že úradníci alebo dočasní zamestnanci kategórie B preukázali svoju spôsobilosť iba vo vzťahu k funkciám, ktoré patria do tejto kategórie, a nepreukázali dodatočnú spôsobilosť na výkon funkcií kategórie A. V dôsledku toho, v rozpore s tým, čo konštatoval Súd prvého stupňa, z rozdielných podmienok prijímania úradníkov a dočasných zamestnancov nevyplýva, že na účely pripustenia k spornému výberovému konaniu ich postavenie nie je porovnateľné s postavením pomocných zamestnancov.

- 36 Odvolateľka uvádza, že okolnosť, že pomocní zamestnanci môžu, rovnako ako úradníci a dočasní zamestnanci, vykonávať všetky druhy činností, dostatočne preukazuje ich schopnosť vykonávať funkcie na miestach, ktoré mali byť obsadené.
- 37 Komisia sa domnieva, že berúc do úvahy rozdiely v prijímaní úradníkov a dočasných zamestnancov v porovnaní s pomocnými zamestnancami, neporušuje ich vylúčenie zo sporného výberového konania zásadu rovnosti zaobchádzania.
- 38 Upresňuje, že požiadavka najvyššej úrovne spôsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti vyžadovaná na prijímanie úradníkov a dočasných zamestnancov určuje nielen povahu ich právneho vzťahu s inštitúciou, ale tiež ich možnosť služobného postupu v rámci inštitúcie.
- 39 Podľa Komisie argumenty odvolateľky týkajúce sa možnosti pomocných zamestnancov vykonávať všetky druhy činností nie sú podložené žiadnym konkrétnym údajom. Iba samotná možnosť pomocných zamestnancov vykonávať všetky druhy činností nepostačuje na prijatie záveru, že je potrebné sprístupniť pre nich sporné výberové konanie. Komisia v tejto súvislosti zdôrazňuje, že na rozdiel od pomocných zamestnancov musia úradníci a dočasní zamestnanci povinne spĺňať podmienky na prijatie stanovené článkom 27 služobného poriadku a článkom 12 PZOZ. Okrem toho Komisia pripomína, že skutočné vykonávanie činností pomocnými zamestnancami bolo zohľadnené v rámci druhého kritéria na pripustenie, ktoré vo výpočte požadovanej praxe zahŕňa prax získanú v postavení pomocného zamestnanca.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 40 Na úvod je potrebné pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby sa v porovnateľných situáciách nepostupovalo rozdielne a v rozdielnych rovnako, ak takýto postup nie je objektívne odôvodnený (pozri rozsudky z 3. mája 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Zb. s. I-3633, bod 56, a z 15. mája 2008, *Delay*, C-276/07, Zb. s. I-3635, bod 19).
- 41 V tejto súvislosti je potrebné skúmať, ako to uvádza odvolateľka, či sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že postavenie pomocných zamestnancov nie je porovnateľné s postavením úradníkov a dočasných zamestnancov.
- 42 Ako to uviedol generálny advokát v bodoch 87 až 92 svojich návrhov, z ustanovení služobného poriadku a PZOZ vyplýva, že medzi administratívnym postavením, požiadavkami na prijatie a podmienkami prijímania pomocných zamestnancov a administratívnym postavením, požiadavkami na prijatie a podmienkami prijímania úradníkov aj dočasných zamestnancov existujú rozdiely.
- 43 Po prvé z ustanovení článkov 5 a 6 služobného poriadku, ako aj článku 3 a článku 9 PZOZ vo vzájomnej súvislosti vyplýva, že na rozdiel od úradníkov a dočasných zamestnancov, ktorí zastávajú miesto presne určené v zozname pracovných miest, pomocní zamestnanci vykonávajú s výnimkou zastupovania administratívnu činnosť, ktorá nie je zahrnutá do tohto zoznamu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. februára 1979, *Deshormes/Komisia*, 17/78, Zb. s. 189, bod 35, a z 19. novembra 1981, *Fournier/Komisia*, 106/80, Zb. s. 2759, bod 9).

- 44 Po druhé, ako to uviedol Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, pre pomocných zamestnancov neexistuje ustanovenie analogické ustanoveniu, ktoré sa uplatňuje na úradníkov a dočasných zamestnancov podľa článku 27 prvého odseku služobného poriadku a článku 12 ods. 1 PZOZ. Z toho vyplýva, že na rozdiel od úradníkov a dočasných zamestnancov pomocní zamestnanci nepreukázali najvyššiu úroveň spôsobilosti, bezúhonnosti a výkonnosti pri ich pôvodnom prijatí.
- 45 Po tretie, na rozdiel od úradníkov a dočasných zamestnancov, nepodliehajú pomocní zamestnanci systému hodnotenia alebo pravidelných správ.
- 46 Po štvrté je potrebné poznamenať, že článok 32 služobného poriadku a článok 8 PZOZ uvádzajú pre dočasných zamestnancov možnosť pokračovať v ich služobnom postupe v postavení úradníka v súlade s postupmi stanovenými služobným poriadkom. V tomto prípade sa platový stupeň získaný v postavení dočasného zamestnanca zachová, ak predmetný zamestnanec bude vymenovaný za úradníka v rovnakej triede bezprostredne po uvedenom období. Analogické ustanovenia však neexistujú pre pomocných zamestnancov.
- 47 Po piate, pomocní zamestnanci sa nezúčastňujú na systéme sociálneho zabezpečenia stanoveného spoločnou dohodou inštitúcií Spoločenstva, do ktorého patria úradníci a dočasní zamestnanci.
- 48 Je potrebné konštatovať, že z týchto rozdielov vyplýva, že pomocní zamestnanci nie sú prijímaní s cieľom plniť v inštitúciách Spoločenstva trvalé úlohy. Naopak, ako už Súdny dvor rozhodol, charakteristika, ktorou sa odlišuje zmluva pomocného zamestnanca, spočíva v jej dočasnosti, vzhľadom na to, že táto zmluva môže byť využívaná iba na

zabezpečenie dočasnej náhrady alebo na umožnenie výkonu administratívnych úloh prechodnej alebo veľmi naliehavej povahy alebo jasne nedefinovaných úloh (pozri rozsudky Deshormes/Komisia, už citovaný, bod 37, a Fournier/Komisia, už citovaný, bod 9). Pomocní zamestnanci preto predstavujú odlišnú kategóriu zamestnancov, ktorá zodpovedá odlišným potrebám inštitúcií, ktoré ich zamestnávajú.

49 Z toho vyplýva, že pomocní zamestnanci nemôžu byť stotožňovaní s úradníkmi a dočasnými zamestnancami, pokiaľ ide o možnosť služobného postupu v inštitúciách Spoločenstva.

50 Preto Súd prvého stupňa dôvodne konštatoval, že situácia pomocných zamestnancov sa odlišuje od situácie úradníkov a dočasných zamestnancov a že vzhľadom na túto odlišnosť vylúčenie pomocných zamestnancov zo sporného výberového konania neporušuje zásadu rovnosti zaobchádzania.

51 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť druhý odvolací dôvod ako nedôvodný.

O prvom odvolacom dôvode

O prípustnosti

- 52 Komisia na úvod uvádza, že argumentácia odvolateľky v rozsahu, v akom spochybňuje kvalifikáciu sporného výberového konania vykonanú Súdom prvého stupňa, je neprípustná. Pripomína, že podľa ustálenej judikatúry Súd prvého stupňa ako prvostupňový súd je výlučne príslušný na zistenie skutkového stavu a jeho posúdenie. Súd prvého stupňa teda v rámci svojho výlučného posúdenia skutkového stavu a bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom tento skutkový stav skreslil, prijal zo znenia názvu a podmienok pripustenia k výberovému konaniu, teda objektívnym spôsobom, záver, že toto interné výberové konanie predstavovalo v podstate výberové konanie na postup o kategóriu alebo na povýšenie.
- 53 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ Súd prvého stupňa zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe článku 225 ES právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Súd prvého stupňa (pozri rozsudky zo 6. apríla 2006, *General Motors/Komisia*, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 51, a z 22. mája 2008, *Degussa/Komisia a Rada*, C-266/06 P, bod 72).
- 54 Z toho vyplýva, že argumentácia odvolateľky, podľa ktorej Súd prvého stupňa vykonal nesprávnu právnu kvalifikáciu sporného výberového konania, je prípustná.

O veci samej

— Argumentácia účastníkov konania

- 55 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa nerešpektoval pojem „interné výberové konanie“ v zmysle článku 4 a článku 29 ods. 1 písm. b) služobného poriadku, ako aj účel akéhokoľvek náboru, tak ako tento účel vyplýva z článku 4 ods. 1 a článku 27 prvého odseku služobného poriadku.
- 56 Po prvé odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa mylne vychádzal z hlavného cieľa sporného výberového konania, ktorý mu bol subjektívne určený názvom oznámenia o výberovom konaní, a to „interné výberové konanie na postup“, pri konštatovaní, ktoré kategórie kandidátov môžu alebo nemôžu byť legálne pripustené do tohto výberového konania.
- 57 Odvolateľka uvádza, že takéto konštatovanie sa skôr malo zakladať na objektívnej povahe výberového konania, tak ako vyplýva z objektívnych podmienok na pripustenie uvedených v samotnom oznámení o výberovom konaní. Odvolateľka v tejto súvislosti upresňuje, že sporné výberové konanie bolo otvorené nielen pre úradníkov kategórie B, ktorí sa chceli stať úradníkmi kategórie A, ale tiež pre dočasných zamestnancov kategórií A a B, ktorí chceli byť menovaní za úradníkov.
- 58 Odvolateľka uvádza, že keďže výberové konanie je kvalifikované ako „výberové konanie v rámci inštitúcie“, účasť pomocných zamestnancov na ňom nemohla byť vylúčená podľa judikatúry Súdneho dvora, ako aj judikatúry Súdu prvého stupňa a najmä

rozsudku Súdneho dvora z 31. marca 1965, Rauch/Komisija (16/64, Zb. s. 179), a rozsudku Súdu prvého stupňa z 15. novembra 2001, Van Huffel/Komisija (T-142/00, Zb. VS s. I-A-219 a II-1011).

- 59 Odvolateľka subsidiárne uvádza, že pokiaľ Súd prvého stupňa kvalifikoval sporné výberové konanie ako „výberové konanie na postup“ s vylúčením „výberového konania v rámci inštitúcie“, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia, pretože takáto kvalifikácia sa zakladá na subjektívnych kritériách uvádzaných účastníkmi. Uvádza, že aj za predpokladu, že by hlavným účelom sporného výberového konania bol postup z kategórie B do kategórie A, nič to nemení na tom, že išlo o výberové konanie na menovanie, a preto malo byť kvalifikované ako „interné výberové konanie“, keďže judikatúra týkajúca sa článku 4 a článku 29 služobného poriadku definuje takéto výberové konanie ako výberové konanie otvorené pre štatutárny personál v širokom zmysle, teda otvorené pre všetkých, ktorí sú v službách inštitúcie na základe verejnoprávneho vzťahu.
- 60 Po druhé odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že vylúčenie pomocných zamestnancov zo sporného výberového konania neporušilo účel akéhokoľvek náboru a prijímania, tak ako tento účel vyplýva z článku 4 ods. 1 a článku 27 služobného poriadku, ako aj z judikatúry Súdu prvého stupňa a najmä už citovaného rozsudku Van Huffel/Komisija.
- 61 Odvolateľka uvádza, že predmetný cieľ si vyžaduje, aby podmienky na pripustenie do výberového konania boli stanovené v závislosti od požiadaviek na miesta, ktoré majú byť obsadené. Podľa odvolateľky v prípade podmienok na pripustenie do sporného výberového konania nejde o takýto prípad, pretože tieto podmienky vylučujú kategórie potenciálnych kandidátov, ktorí disponujú schopnosťami rovnocennými so schopnosťami kandidátov, ktorí boli pripustení do uvedeného výberového konania.

- 62 Odvolateľka v tejto súvislosti opakuje, že na účely sporného výberového konania je situácia pomocných zamestnancov porovnateľná so situáciou úradníkov alebo dočasných zamestnancov kategórie B, keďže žiadna z týchto troch kategórií zamestnancov nepreukázala svoje schopnosti vo vzťahu k činnostiam patriacim do kategórie A. Okrem toho skutočnosť, že podľa článku 3 PZOZ pomocní zamestnanci môžu vykonávať všetky druhy činností, predpokladá, že títo zamestnanci majú schopnosti porovnateľné, alebo takmer porovnateľné s úradníkmi. Odvolateľka tiež uvádza, že samotné oznámenie o výberovom konaní uznávalo ako relevantnú odbornú prax nielen obdobia pôsobenia ako úradník, alebo dočasný zamestnanec, ale tiež obdobia pôsobenia ako pomocný zamestnanec. Podľa odvolateľky z toho vyplýva, že prax získaná v jednej alebo druhej z týchto funkcií je porovnateľná. Odvolateľka zastáva názor, že dôkaz o najvyššej úrovni spôsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti musí vyplývať z úspechu v predvýberových a výberových skúškach.
- 63 Komisia uvádza, že Súd prvého stupňa dôvodne uznal, že sporné výberové konanie bolo v podstate výberovým konaním na postup z kategórie B do kategórie A, ktorého účelom bol služobný postup úradníkov a dočasných zamestnancov, keďže jedni aj druhí už Komisiou boli prijatí podľa článku 27 služobného poriadku a článku 12 PZOZ.
- 64 Podľa Komisie, hoci by toto výberové konanie tiež predstavovalo za určitých predpokladov výberové konanie na menovanie, táto okolnosť nemôže zaväzovať MO na jeho sprístupnenie celému personálu inštitúcie a z toho dôvodu obísť jeho hlavný účel. Takýto predpoklad by poškodzoval širokú právomoc posúdenia priznanú MO v oblasti výberového konania.
- 65 Komisia uvádza, že v rozpore s tým, čo uvádza odvolateľka, záujmom služby bol služobný postup úradníkov a dočasných zamestnancov, pričom takýto cieľ už bol súdom Spoločenstva uznaný za legitímny (rozsudok Súdneho dvora zo 16. októbra 1975, Deboeck/Komisia, 90/74, Zb. s. 1123, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca

1997, de Kerros a Kohn-Bergé/Komisia, T-40/96 a T-55/96, Zb. VS s. I-A-47 a II-135, bod 46). Okrem toho uvádza, že článok 45 ods. 2 služobného poriadku tiež stanovuje organizovanie interných výberových konaní iba pre úradníkov, s cieľom ich postupu do vyššej kategórie, čo vylučuje účasť pomocných zamestnancov na týchto výberových konaniach, pretože z dôvodu špecifik ich režimu zamestnania nie sú na týchto výberových konaniach prítomní.

⁶⁶ Komisia uvádza, že vyššie citovaný rozsudok Rauch/Komisia nemá absolútnu hodnotu, akú, zdá sa, mu udeľuje odvolateľka. Poznamenáva, že vec, v ktorej bol vyhlásený predmetný rozsudok, sa týkala výberového konania organizovaného v roku 1963, ktoré bolo poznačené okolnosťami uvedenej doby, a to tým, že Komisia sa ešte len zriaďovala a využívala najmä služby pomocných zamestnancov. Keďže Komisia pokročila, v roku 2004 disponovala veľkým počtom úradníkov a dočasných zamestnancov, ktorým chcela dať sporným výberovým konaním poslednú šancu postúpiť do vyššej kategórie prostredníctvom interného výberového konania, pred nadobudnutím účinnosti nariadenia, ktoré túto možnosť rušilo.

⁶⁷ Komisia zastáva názor, že odvolateľka sa márne dovoľáva požiadaviek na miesta, ktoré majú byť obsadené, s cieľom preukázať irelevantnosť kritéria týkajúceho sa pôvodného prijatia. Počas priebehu sporného výberového konania neboli ešte presné miesta, ktoré mali byť obsadené, určené. Predmetné výberové konanie smerovalo k vytvoreniu rezervy pre budúce prijímanie pracovníkov pre určité oblasti. V dôsledku toho požiadavky týkajúce sa pôvodného prijatia predstavovali vhodné kritérium. To platilo o to viac, že zachovanie výkonnosti, spôsobilosti a bezúhonnosti úradníkov a dočasných zamestnancov je predmetom periodického hodnotenia.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 68 Je potrebné konštatovať, že v bode 56 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa prijal záver, že z oznámenia o výberovom konaní vyplýva, že sporné výberové konanie bolo potrebné kvalifikovať ako „interné výberové konanie na postup z kategórie B do kategórie A“. Ide o typ „výberového konania v rámci inštitúcie“ v zmysle článku 29 ods. 1 písm. b) služobného poriadku.
- 69 Vychádzajúc z vyššie citovaného rozsudku Rauch/Komisia odvolateľka uvádza, že takéto výberové konanie musí nevyhnutne byť otvorené pre všetky osoby, ktoré sú v službe inštitúcie, bez ohľadu na právny základ tohto vzťahu. V dôsledku toho a v rozpore s tým, čo uviedol Súd prvého stupňa, pomocní zamestnanci nemohli byť *a priori* vylúčení z výberového konania v rámci inštitúcie.
- 70 Túto argumentáciu nemožno prijať.
- 71 Je potrebné poznamenať, že v konaní, v ktorom bol vyhlásený vyššie uvedený rozsudok Rauch/Komisia, žalobkyňa spochybňovala oprávnenie MO rozšíriť na pomocných zamestnancov právo zúčastniť sa výberového konania v rámci inštitúcie. Vec sa týkala otázky, či MO má alebo nemá možnosť pripustiť účasť pomocných zamestnancov na takom výberovom konaní.
- 72 Na túto otázku dal Súdny dvor kladnú odpoveď, ale z toho nevyplýva, že MO je odteraz povinný sprístupniť každé výberové konanie v rámci inštitúcie všetkým osobám, ktoré sú v službe inštitúcie.

- 73 Hoci je pravda, že doslovné znenie vyššie citovaného rozsudku Rauch/Komisia umožňuje domnievať sa, že výberové konanie v rámci inštitúcie sa týka všetkých osôb v službe tejto inštitúcie, predmetné ustanovenia sa musia vykladať tiež v súlade so štruktúrou a s cieľom služobného poriadku a PZOZ.
- 74 Za týchto okolností Súd prvého stupňa dôvodne, s odkazom na už citovaný rozsudok Rauch/Komisia, v bode 48 napadnutého rozsudku konštatoval, že interné výberové konanie sa „v zásade“ týka všetkých osôb, ktoré sú v službe inštitúcie, ale vzhľadom na širokú právomoc posúdenia, ktorú služobný poriadok udeľuje inštitúciám pri organizovaní výberových konaní, odmietol argument odvolateľky.
- 75 Navyše je potrebné konštatovať, postupujúc pri tom podľa argumentácie Komisie uvedenej v bode 66 tohto rozsudku, že rozsudok Súdneho dvora vyhlásený v roku 1965 v oblasti personalistiky inštitúcií je potrebné vykladať vzhľadom na aktuálne požiadavky.
- 76 Nakoniec je potrebné poznamenať, že výklad, podľa ktorého by MO bol povinný pripustiť do výberového konania v rámci inštitúcie všetky osoby, ktoré sú v jej službe, by porušoval širokú právomoc posúdenia, ktorá je podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora priznaná inštitúciám Spoločenstva pri organizovaní ich služieb a najmä pri určovaní podmienok výberového konania (pozri rozsudky Deboeck/Komisia, už citovaný, bod 29; z 9. februára 1984, Fabius/Komisia, 39/83, Zb. s. 627, bod 7; z 8. júna 1988, Vlachou/Dvor audítorov, 135/87, Zb. s. 2901, bod 23, a zo 14. októbra 2004, Pflugradt/ECB, C-409/02 P, Zb. s. I-9873, bod 42).

- 77 Podmienky pripustenia do výberového konania musia byť určené v závislosti od záujmu služby a na určenie tohto záujmu majú inštitúcie Spoločenstva širokú právomoc posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. februára 1987, Bouteiller/Komisia, 324/85, Zb. s. 529, bod 6; z 12. februára 1987, Bonino/Komisia, 233/85, Zb. s. 739, bod 5, a z 3. apríla 2003, Parlament/Samper, C-277/01 P, Zb. s. I-3019, bod 35).
- 78 Vzhľadom na tieto úvahy je potrebné konštatovať, že Súd prvého stupňa sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď prijal záver, že zo sporného výberového konania mohli byť legitímne vylúčení pomocní zamestnanci bez toho, aby to nevyhnutne predstavovalo porušenie pojmu výberové konanie v rámci inštitúcie.
- 79 Odvolateľka okrem toho uvádza, že sporné výberové konanie porušuje kogentné ustanovenia článku 4 ods. 1 a článku 27 prvého odseku služobného poriadku, podľa ktorých podmienky pripustenia na výberové konanie musia byť určené v závislosti od miest, ktoré majú byť obsadené. Táto povinnosť nebola podľa nej v prípade sporného výberového konania splnená, pretože podmienky pripustenia do tohto výberového konania vylučujú kategórie potenciálnych kandidátov, ktorí disponujú schopnosťami porovnateľnými so schopnosťami kandidátov, ktorí boli pripustení do výberového konania.
- 80 Tento argument však nie je presvedčivý.
- 81 Po prvé z dôvodov uvedených v bode 44 tohto rozsudku nie je preukázané, že pomocní zamestnanci nevyhnutne disponujú schopnosťami porovnateľnými so schopnosťami úradníkov a dočasných zamestnancov.

82 Po druhé z povinnosti určiť podmienky pripustenia v závislosti od miest, ktoré majú byť obsadené, nevyplýva, že by MO bol povinný pripustiť do výberového konania v rámci inštitúcie všetky kategórie potenciálnych kandidátov.

83 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že vylúčenie pomocných zamestnancov zo sporného výberového konania neporušovalo účel akéhokoľvek náboru podľa článku 4 ods. 1 a článku 27 služobného poriadku.

84 V dôsledku toho musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

85 Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa opomenul odpovedať na určité argumenty, ktoré uviedla pred uvedeným súdom, a to najmä na argumenty smerujúce k vyvráteniu tézy Komisie, podľa ktorej absencia akejkoľvek požiadavky týkajúcej sa vyžadovanej kvalifikácie v oznámení o výberovom konaní sa vysvetľuje skutočnosťou, že sporné výberové konanie sa týkalo účasti kandidátov, ktorí už preukázali najvyššiu úroveň spôsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti pri svojom pôvodnom prijatí.

86 Komisia zastáva názor, že v rozpore s tým, čo uvádza odvolateľka, napadnutý rozsudok je dostatočne odôvodnený, nakoľko Súd prvého stupňa uviedol kritérium uplatnenia

článku 27 služobného poriadku a článku 12 PZOZ pri pôvodnom prijímaní úradníkov a dočasných zamestnancov na účel zamietnutia prvého žalobného dôvodu žaloby.

Posúdenie Súdny dvorom

- 87 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť odôvodnenia, ktorú má Súd prvého stupňa podľa článku 36 prvej vety a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, mu neukladá vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom rozoberalo jednotlivo všetky úvahy vyjadrené účastníkmi sporu. Odôvodnenie Súdu prvého stupňa teda môže byť implicitné, avšak pod podmienkou, že umožní osobe dotknutej rozhodnutím Súdu prvého stupňa oboznámiť sa s dôvodmi tohto rozhodnutia a Súdnemu dvoru umožní disponovať dostatočnými údajmi na uskutočnenie jeho preskúmania (pozri rozsudok Degussa/Komisija a Rada, už citovaný, bod 103).
- 88 V tejto súvislosti z bodov 49 až 53, 56, 57, ako aj 59 až 62 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa právne dostatočne vysvetlil dôvody, pre ktoré bolo vylúčenie pomocných zamestnancov zo sporného výberového konania odôvodnené, a preukázal, že účel pridelený akémukoľvek náboru bol rešpektovaný.
- 89 Tretí odvolací dôvod je teda potrebné zamietnuť ako nedôvodný.
- 90 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie musí byť zamietnuté ako celok.

O trovách

- 91 Podľa článku 69 ods. 2 prvého pododseku rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Na základe článku 70 rokovacieho poriadku v sporoch medzi Spoločenstvami a ich zamestnancami znášajú inštitúcie svoje vlastné trovy konania. Na základe článku 122 druhého odseku tohto rokovacieho poriadku sa však tento článok 70 nevzťahuje na odvolanie podané úradníkom alebo iným zamestnancom inštitúcie proti tejto inštitúcii.
- 92 Keďže Komisia navrhla zaviazat' pani Chetcuti na náhradu trov konania a pani Chetcuti nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Pani Chetcuti je povinná nahradiť trovy odvolacieho konania.**

Podpisy